

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 3. Gardinerus Viacomienſis Epiſcopus exauctoratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI.
A.C. 1551. rudimenta explicent, & matrimonia in publicis omnium conventibus celebrari faciant, atque infirmos unguendi usum penitus abrogent, quatuor autem vicibus per annum Eucharistiam solemniter ritu distribuant. Denique deplorabat, quod Ecclesiasticorum tam pauci reperiantur ad docendum populum idonei, quapropter huic malo remedium afferri rogabat.

§. III.

Gardinerus Viacomienfis Episcopus exauctoratus.

Ut autem cuncta, quæ spuriam reformationem retardare possent, obstacula removerentur, novaque secta perfectior redderetur, Gardinerum Viacomiensem Episcopum sede sua pellere oportebat, eo quod is sese recenti huic Liturgiæ opposuisset: mox igitur Rex nonnullos nominabat Deputatos, qui adversus eum iudicii acta instruerent: Equidem Episcopus contra eos reclamabat, atque ad ipsum Regem provocabat, imo suam appellationem iterato interponebat. Ast incassum ceciderunt omnia: pronuntiatur adversus eum exauctorationis sententia, ac confestim ad Londinensem turrim abstrahitur, ubi usque ad Mariæ regimem hærere compellitur. Pariter jam anno priori Bonnerus

nerus Londinensis Episcopus sua dignitate exuebatur, eorumque Sedes Viris novæ sectæ multum faventibus studiose conferuntur, ac die vigesima sexta Aprilis Poinetus Roffensis Episcopus ad Viacomiensem Ecclesiam transfertur, subrogato in ejus locum Storio. Præterea Exoniensi Episcopatu, quem Veysejus abdicaverat, præficiebatur Milesius Coverdalis: Ridlejus vero Londinensem, ac Hooperus Glocestriensem Ecclesiam sunt aucupati, qui ambo Præsules Cranmero plurimum propensi ejusdem consilia apprime secundabant. Horum itaque opera mox initium dabatur novæ fidei confessioni, cui ante Cleri Anglicani comitia, seu ante Mensis Februarii initium anno sequenti postrema manus fuit adhibita. Completebatur illa quadraginta duos articulos; eorum autem Auctores Cranmerus, & Ridlejus fuisse creduntur, qui etiam eos postea ad ceteros Episcopos transmiserunt, ut illos corrigerent, ac necessariis additionibus auferrent.

Sæc. XVI.
A.C. 1551.

§. IV.

Articuli novæ fidei in Anglia.

Burnet. l. c.

p. 252.

Dupin. Bibl.

des Aut. p.

134.

2. Petri c. 3.

v. 19.

Articulus I. docet unius Dei existentiam in tribus Personis. II. Incarnationem Verbi Divini adstruit. III. Ar-

P 2

ticu-